P9_TA(2021)0413

Arktis: muligheder, bekymringer og sikkerhedsudfordringer

Europa-Parlamentets beslutning af 7. oktober 2021 om Arktis: muligheder, bekymringer og sikkerhedsmæssige udfordringer (2020/2112(INI))

(2022/C 132/10)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 21, 22, 34 og 36, samt til del fem i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

— der henviser til sine beslutninger af 9. oktober 2008 om arktisk forvaltning ([1]), af 20. januar 2011 om en bæredygtig EU-politik for Arktis ([2]), af 12. marts 2014 om EU's strategi for Arktis ([3]), af 16. marts 2017 om en integreret EU-politik for Arktis ([4]), af 3. juli 2018 om klimadiplomati ([5]) og af 28. november 2019 om klima- og miljøkrisen ([6]),

— der henviser til FN's erklæring om oprindelige folks rettigheder (UNDRIP), som blev vedtaget af FN's Generalforsamling den 13. december 2007,

— der henviser til sin beslutning af 3. juli 2018 om krænkelser af oprindelige folks rettigheder rundt om i verden, herunder land grabbing ([7]),

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. november 2008 med titlen »Den Europæiske Union og den arktiske region« (COM(2008)0763) og til den fælles meddelelse af 26. juni 2012 med titlen »Udvikling af en EU-politik over for den arktiske region: fremskridt siden 2008 og næste skridt« (JOIN(2012)0019) og af 27. april 2016 med titlen »En integreret EU-politik om Arktis« (JOIN(2016)0021),

— der henviser til de relevante anbefalinger fra Delegationen for Nordisk Samarbejde og for Forbindelserne med Schweiz og Norge til Det Blandede Parlamentariske Udvalg EU-Island og til Det Blandede EØS-Parlamentarikerudvalg (DEEA),

— der henviser til sammendraget af resultaterne af den offentlige høring om EU's politik for Arktis i januar 2021,

— der henviser til sin beslutning af 15. januar 2020 ([8]) og Kommissionens meddelelse af 11. december 2019 om den europæiske grønne aftale [nu: pagt] (COM(2019)0640),

— der henviser til FN's rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC),

— der henviser til den aftale, der blev vedtaget i Paris den 12. december 2015 på den 21. partskonference under UNFCCC (Parisaftalen),

— der henviser til Rådets konklusioner af 8. december 2009 om arktiske spørgsmål, af 12. maj 2014 om udvikling af en EU-politik over for den arktiske region, af 20. juni 2016 om Arktis, af 21. november 2019 om rumløsninger for et bæredygtigt Arktis og af 9. december 2019 om EU's politik om Arktis,

---

([1]) EUT C 9 E af 15.1.2010, s. 41.
([2]) EUT C 136 E af 11.5.2012, s. 71.
([3]) EUT C 378 af 9.11.2017, s. 174.
([4]) EUT C 263 af 25.7.2018, s. 136.
([5]) EUT C 118 af 8.4.2020, s. 32.
([6]) EUT C 232 af 16.6.2021, s. 28.
([7]) EUT C 118 af 8.4.2020, s. 15.
([8]) EUT C 270 af 7.7.2021, s. 2.

Torsdag den 7. oktober 2021

— der henviser til Rådets konklusioner af 15. maj 2017 om oprindelige folk og det fælles arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene af 17. oktober 2016 om gennemførelse af EU's eksterne politik vedrørende oprindelige folk (SWD(2016)0340),

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. november 2008 om Den Europæiske Union og den arktiske region (COM(2008)0763),

— der henviser til Ilulissat-erklæringen mellem de fem arktiske kyststater (USA, Rusland, Canada, Norge og Danmark), som blev bekendtgjort den 28. maj 2008 og bekræftet på ny i maj 2018,

— der henviser til oprettelsen af Østersørådet (CBSS) og Det Euro-Arktiske Barentsråd (BEAC),

— der henviser til Rådets afgørelse 2014/137/EU af 14. marts 2014 om forbindelserne mellem Den Europæiske Union på den ene side og Grønland og Kongeriget Danmark på den anden side,

— der henviser til den globale strategi for Den Europæiske Unions udenrigs- og sikkerhedspolitik fra juni 2016,

— der henviser til de nationale arktiske strategier, navnlig de strategier, som er udarbejdet af arktiske stater, dvs. Kongeriget Danmark, Sverige og Finland, og til andre EU- og EØS-medlemsstaters strategier,

— der henviser til Den Europæiske Unions strategi for maritim sikkerhed,

— der henviser til rumstrategien for Europa, som Kommissionen offentliggjorde den 26. oktober 2016 (COM(2016)0705),

— der henviser til FN's havretskonvention (UNCLOS), som blev indgået den 10. december 1982 og har været i kraft siden den 16. november 1994,

— der henviser til UNESCO's konvention af 16. november 1972 om beskyttelse af verdens kultur- og naturarv,

— der henviser til Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO's) konvention nr. 169 om oprindelige folk og stammefolk,

— der henviser til aftalen af 3. oktober 2018 om at forhindre ureguleret fiskeri på åbent hav i det centrale Nordlige Ishav,

— der henviser til konventionen om beskyttelse af havmiljøet i det nordøstlige Atlanterhav (OSPAR),

— der henviser til Den Internationale Søfartsorganisations internationale kode for skibe, som opererer i polare farvande (polarkoden),

— der henviser til den internationale konvention om sikkerhed for menneskeliv på søen (SOLAS) fra 1974, den internationale konvention om forebyggelse af forurening fra skibe (MARPOL) fra 1973, som ændret ved protokollen fra 1978 og protokollen fra 1997, den internationale konvention om uddannelse af søfarende, om sønæring og om vagthold (STCW) fra 1978, som ændret i 1995 og 2010, konventionen om internationale regler til forebyggelse af kollisioner på søen (COLREGs) fra 1972, konventionen om international søfart (FAL) fra 1965 samt den internationale konvention om maritim eftersøgning og redning (SAR) fra 1979,

— der henviser til Svalbardtraktaten (tidligere traktaten om Spitsbergen) af 9. februar 1920,

— der henviser til Ottawa-erklæringen af 19. september 1996 om oprettelse af Arktisk Råd,

— der henviser til de erklæringer, der blev vedtaget på Den Nordlige Dimensions Parlamentariske Forum i Bodø, Norge, i november 2019, i Bruxelles i november 2017, i Reykjavik, Island, i maj 2015, i Arkhangelsk, Rusland, i november 2013, i Tromsø, Norge, i februar 2011 og i Bruxelles i september 2009,

— der henviser til de tre retligt bindende aftaler, der er forhandlet inden for rammerne af Arktisk Råd, nemlig aftalen om samarbejde om aeronautisk og maritim eftersøgning og redning i Arktis fra 2011, aftalen om samarbejde om olieforurening til søs, beredskab og bekæmpelse i Arktis fra 2013 og aftalen om styrkelse af det internationale videnskabelige samarbejde om Arktis fra 2017,

— der henviser til erklæringen fra den 14. konference i Det Stående Udvalg af Parlamentarikere fra Det Arktiske Område, som fandt sted den 13.-14. april 2021,

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. september 2020 med titlen »Modstandsdygtighed i forhold til råstoffer af kritisk betydning: en kurs mod større sikkerhed og bæredygtighed« (COM(2020)0474),

— der henviser til EU's arktiske forum, som blev holdt i Umeå, Sverige, i 2019,

— der henviser til rapporterne fra Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC), navnlig dets særrapport om havet og kryosfæren i et klima under forandring og dets særrapport om global opvarmning på 1,5 °C,

— der henviser til den sammenfattende rapport fra høringen af det arktiske interessentforum med henblik på at indkredse centrale investeringsprioriteter i Arktis og metoder til bedre at strømline fremtidige EU-finansieringsprogrammer for regionen, som blev offentliggjort den 21. december 2017,

— der henviser til det strategiske notat fra Det Europæiske Center for Politisk Strategi fra juli 2019 med titlen »Walking on Thin Ice: A Balanced Arctic Strategy for the EU«,

— der henviser til den nordatlantiske traktat, Warszawa-kommunikéet fra stats- og regeringscheferne, der deltog i mødet i Det Nordatlantiske Råd i Warszawa den 8. og 9. juli 2016, samt analysen og anbefalingerne fra den refleksionsgruppe, der blev udpeget af NATO's generalsekretær, med titlen »NATO 2030: United for a New Era«,

— der henviser til forretningsordenens artikel 54,

— der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A9-0239/2021),

A. der henviser til, at Arktis i de seneste årtier har været en region med fred, et lavt niveau af spændinger og konstruktivt internationalt samarbejde mellem de otte arktiske stater (Danmark, Sverige, Finland, Island, Norge, Rusland, Canada og USA); der henviser til, at de arktiske stater og det internationale samfund derfor bør bevare det som sådan og fortsat udvise politisk vilje til at samarbejde og løse stridsspørgsmål i overensstemmelse med folkeretten;

B. der henviser til, at regionens geopolitiske betydning er stigende, og at fremtiden for Arktis og de globale udfordringer, som den arktiske region står over for, og som rækker ud over de arktiske kyststaters udfordringer, derfor kræver forvaltning på flere niveauer med behov for regionalt samarbejde og internationale løsninger; der henviser til, at der er en direkte forbindelse mellem den geopolitiske og sikkerhedsmæssige situation i Arktis og dets miljømæssige situation, som igen er stærkt påvirket af konsekvenserne af menneskelig aktivitet andre steder på planeten;

C. der henviser til, at den samlede forvaltningsmodel for Arktis med udgangspunkt i folkeretten har vist sig at være effektiv og robust; der henviser til, at samarbejde har vist sig at være den mest nyttige måde at etablere forbindelser mellem de arktiske stater på;

D. der henviser til, at den nuværende forvaltningsramme for Arktis, som er centreret om Arktisk Råd, i de seneste 25 år har ydet et væsentligt bidrag til stabiliteten i regionen; der henviser til, at Arktisk Råd er det primære forum for arktisk samarbejde, og at dets arbejdsgrupper fungerer som en arena for et positivt og konstruktivt internationalt samarbejde;

E. der henviser til, at Arktisk Råds arbejde har været afgørende for at sikre et fredeligt og konstruktivt samarbejde mellem de arktiske stater og har ført til flere bindende aftaler mellem dem; der henviser til, at den arktiske region tidligere har været relativt upåvirket af globale geopolitiske konflikter, men at dens militære betydning og geopolitiske strategiske rolle er tiltagende; der henviser til, at sikkerhed og politik i Arktis er blevet stadig mere knyttet til globale problemstillinger, og at udviklingen uden for Arktis sandsynligvis vil få konsekvenser for de arktiske stater og omvendt, hvilket gør det endnu vigtigere at undgå enhver form for afsmittende virkning på Arktis af geopolitiske spændinger og konflikter i andre regioner;

F. der henviser til, at Arktisk Råds tilsagn om velfærd for indbyggerne i Arktis, bæredygtig udvikling af regionen og beskyttelse af det arktiske miljø, herunder økosystemernes sundhed, bevarelse og genopretning af biodiversiteten, naturpleje og bæredygtig forvaltning af naturressourcer, støttes fuldt ud af EU;

Torsdag den 7. oktober 2021

G. der henviser til, at EU længe har været fortaler for et tæt samarbejde i den arktiske region og har været engageret i Arktis i årtier gennem dets deltagelse i politikken for den nordlige dimension med Rusland, Norge og Island, dets deltagelse i oprettelsen af Østersørådet, dets samarbejde i den euro-arktiske Barentsregion, navnlig i Det Euro-Arktiske Barentsråd og Barentsregionalrådet, dets strategiske partnerskaber med Canada og USA og dets deltagelse som aktiv de facto-observatør i Arktisk Råd; der henviser til, at EU har bidraget med over 1 mia. EUR til regional udvikling og grænseoverskridende samarbejde i den europæiske del af Arktis;

H. der henviser til, at folkeretten udgør grundlaget for det internationale engagement og samarbejde i Arktis; der henviser til, at navnlig FN's havretskonvention (UNCLOS) og Den Internationale Søfartsorganisations (IMO's) konventioner, som udgør en ramme for internationalt samarbejde og tiltag vedrørende spørgsmål relateret til Det Nordlige Ishav, bør bekræftes på ny og styrkes; der henviser til, at UNCLOS fastsætter de retlige rammer, inden for hvilke alle aktiviteter i havene skal udføres, giver kyststater økonomiske rettigheder over deres eksklusive økonomiske zoner samt over deres kontinentalsokkel og fastsætter, at det åbne hav ikke er underlagt nogen statslig suverænitet; der henviser til, at alle de arktiske kyststater i Ilulissat-erklæringen har bekræftet, at de vil følge folkeretten, navnlig UNCLOS, i forbindelse med forvaltningen af Det Nordlige Ishav; der henviser til, at IMO fastsætter globale forskriftsmæssige standarder for den internationale søfarts sikkerhed og miljøpræstationer;

I. der henviser til, at Arktis i særlig og stigende grad er blevet påvirket af de dramatiske konsekvenser af klimaforandringer og forringelse af biodiversiteten, herunder stigende temperaturer, skiftende isforhold, skovbrande, stigende vandstand i havene, ændrede vejrmønstre, invasive fremmede arter, alvorlige tab af biodiversitet og optøning af permafrosten, som påvirker hele planeten, men også udgør en risiko for den lokale infrastruktur; der henviser til, at lokale tilpasningsstrategier og beskyttelsen af det arktiske økosystem ikke kan håndteres uafhængigt af den globale ramme for klimaindsatsen, og at gennemførelsen af Parisaftalen er kernen i et sådant samarbejde;

J. der henviser til, at nogle dele af Arktis har den højeste koncentration af plastaffald i verden, hvilket allerede påvirker arktiske dyrearter og udgør en risiko for at forurene fødenettet og i sidste ende vil påvirke mennesker;

K. der henviser til, at det alarmerende tempo af afsmeltningen af iskapperne i Arktis skyldes klimaforandringer og faktorer, der primært er opstået uden for Arktis; der henviser til, at klimaforandringerne bør opfattes som en trusselsmultiplikator, der forværrer eksisterende tendenser, spændinger og ustabilitet;

L. der henviser til, at den smeltende arktiske iskappe og den deraf følgende stigning i havenes vandstand vil få alvorlige globale konsekvenser for miljøet, økonomien og menneskers sikkerhed; der henviser til, at afsmeltningen af den grønlandske iskappe kan medføre en stigning i havenes vandstand i hele verden på op til 7,2 meter og oversvømme mange områder rundt om i verden; der henviser til, at nogle arktiske befolkninger allerede oplever konsekvenserne af de smeltende iskapper, hvilket har skabt migrationsstrømme; der henviser til, at Grønlands smeltende is også ændrer biodiversiteten;

M. der henviser til, at blandt de forskellige trusler, som Arktis udsættes for som følge af menneskelig aktivitet, er optøningen af permafrosten særligt bekymrende; der henviser til, at permafrosten dækker omkring 24 % af jorden på den nordlige halvkugle, navnlig store områder i det nordlige Rusland; der henviser til, at permafrosten indeholder store mængder af farlig methan og CO_2, og at der, når den tør op, frigives drivhusgasser i atmosfæren, hvilket bidrager til den globale opvarmning; der henviser til, at optøningen af permafrosten kan ændre økosystemerne og påvirke sikkerheden på uventede måder;

N. der henviser til, at udfordringerne for Arktis hovedsagelig skyldes globale klimaforandringer og aktiviteter uden for den arktiske region, men at virkningerne af klimaforandringerne er særligt synlige i Arktis, eftersom Arktis opvarmes tre gange hurtigere end det globale gennemsnit, og havisen i Arktis smelter i et hidtil uset tempo med stigende vandstand i havene, som skaber en alvorlig social, miljømæssig og økonomisk indvirkning, ikke bare i selve regionen, men også på verdensplan; der henviser til, at disse virkninger ændrer det regionale økosystem og den regionale geografi og økonomi ved potentielt at åbne nye transportruter, styrke handelen, lette adgangen til sjældne naturressourcer og intensivere forskningsaktiviteter, fiskeri og turisme; der henviser til, at nogle af disse ændringer rummer et enormt potentiale til teknologisk avanceret, miljøvenlig og bæredygtig økonomisk udvikling; der henviser til, at de udfordringer, der påvirker Arktis, er hele verdens ansvar, navnlig klimaforandringerne; der henviser til, at EU bør reagere på disse udfordringer, både i kraft af sine egne forpligtelser og ved at yde bistand til andre;

O. der henviser til, at menneskeskabte miljøkatastrofer i Arktis, navnlig i forbindelse med udvinding af olie og andre arktiske ressourcer, er vanskelige at inddæmme og håndtere, og at det kan medføre høje omkostninger at afhjælpe de forvoldte skader; der henviser til, at det største olieudslip i Arktis fandt sted i Sibirien i maj 2020, hvor mere end 20 000 tons dieselbrændstof løb ud i det omkringliggende terræn og vandvejene nær den russiske by Norilsk, og at oprydningsarbejdet stadig pågår;

P. der henviser til, at de hovedsageligt udefra kommende virkninger af klimaforandringerne i Arktis og den fornyede geopolitiske konkurrence i regionen er faktorer, der komplicerer en bæredygtig udvikling og bevarelsen af traditionelle levebrød i det skrøbelige arktiske miljø og kan påvirke sikkerheden og en bæredygtig økonomiske udvikling i regionen;

Q. der henviser til, at regionens geoøkonomiske betydning vokser hurtigt på grund af den stigende interesse for dens kostbare og rigelige naturressourcer, bl.a. kritiske råstoffer, dens nyopståede søruter og dens potentiale for søtransport; der henviser til, at de arktiske lande, selv om de har ret til at udnytte ressourcerne på deres egne områder, også har en pligt til at gøre dette på en ansvarlig måde; der henviser til, at prospektering efter og udnyttelse af arktiske ressourcer indebærer betydelige risici for de sårbare økosystemer og lokalbefolkninger i regionen; der henviser til, at EU og Det Forenede Kongerige i 2019 importerede en stor andel af de arktiske staters eksport af energi, metaller, mineraler og fisk;

R. der henviser til, at Nordvestpassagen, Nordsøruten og den fremtidige sørute via Nordpolen åbner sig som følge af, at isen smelter; der henviser til, at naturressourcerne i den arktiske region i vid udstrækning hører under de arktiske staters nationale jurisdiktion, og at ejendomsretten til disse ressourcer er ubestridt; der henviser til, at behovet for at udvikle og finde bæredygtige løsninger på energiproduktion og transport har øget den globale efterspørgsel efter sjældne jordarter, hvilket har flyttet fokus til Arktis' stort set uudnyttede naturressourcer; der henviser til, at den arktiske region har en enorm reserve af sjældne jordarters mineraler; der henviser til, at 90 % af den globale produktion af sjældne jordarter i øjeblikket stammer fra Kina;

S. der henviser til, at det primære ansvar for en bæredygtig udvikling af Arktis ligger hos de arktiske stater, men at de betydelige virkninger af eksterne faktorer ikke kan benægtes, og at det internationale samfund derfor er forpligtet til at gøre alt, hvad det kan for at beskytte den arktiske region og sikre dens stabilitet og sikkerhed;

T. der henviser til, at det cirkumpolare Arktis er hjemsted for over fire millioner mennesker, herunder mere end 40 forskellige oprindelige folk og lokalsamfund og en halv million EU-borgere; der henviser til, at samerne, som er EU's eneste anerkendte oprindelige folk, lever i de arktiske områder i Finland og Sverige samt i Norge og Rusland; der henviser til, at oprindelige folk og lokalsamfund spiller en afgørende rolle i den bæredygtige forvaltning af naturressourcer og bevaringen af biodiversiteten; der henviser til, at demografi er vigtig for den regionale udvikling;

U. der henviser til, at samarbejde inden for videnskabelig forskning nu mere end nogensinde før er afgørende for at overvinde de udfordringer, som alvorlig miljøødelæggelse og klimaforandringer fører med sig;

V. der henviser til, at EU har bidraget med over 200 mio. EUR til arktisk forskning gennem Horisont 2020-programmet;

W. der henviser til, at EU er fast besluttet på at arbejde hen imod et åbent og sikkert globalt maritimt område i overensstemmelse med EU's globale strategi og EU-strategien for maritim sikkerhed;

X. der henviser til, at EU's engagement i Arktis er baseret på historie, geografi, økonomi og forskning; der henviser til, at vigtigheden af bæredygtig udvikling, samhørighedspolitik og grænseoverskridende samarbejde for at mindske de geopolitiske spændinger bør fremhæves; der henviser til, at EU som global aktør konsekvent har vist sit engagement i et fredeligt, miljøvenligt, samarbejdsorienteret, bæredygtigt og velstående Arktis og har til hensigt at sikre en bæredygtig fremtid for de mennesker, der bor i Arktis; der henviser til, at EU klart har tilkendegivet, at det er rede til at spille en endnu mere fremtrædende rolle;

Y. der henviser til, at EU har evnen til at bidrage på forskellig vis til at løse potentielle nye udfordringer og forebygge konflikter i Arktis;

Torsdag den 7. oktober 2021

Z. der henviser til, at EU's ansøgning om at blive fuldgyldig observatør i Arktisk Råd, som medlemmerne af Arktisk Råd bekræftede modtagelsen af i 2013, stadig er under behandling; der henviser til, at den endelige afgørelse er blevet udsat som følge af modstand fra visse medlemmer af Arktisk Råd; der henviser til, at Parlamentet tidligere har vist sin opbakning til denne ansøgning; der henviser til, at EU deltager aktivt i arbejdet i Arktisk Råds relevante grupper, taskforcer og ekspertgrupper; der henviser til, at EU's brede spektrum af regionale kompetencer, ekspertviden og eksisterende initiativer kan tjene som en ramme for fælles projekter;

AA. der henviser til, at Frankrig, Tyskland, Nederlandene, Polen, Spanien og Italien — observatører i Det Arktiske Råd — udviser et væsentligt engagement i Arktis og en stor interesse i fremtidig dialog og samarbejde med Det Arktiske Råd; der henviser til, at Estland og Irland har ansøgt om at blive observatører i Arktisk Råd;

AB. der henviser til, at Island og Norge som engagerede og pålidelige partnere er associerede med EU gennem EØS- og Schengenaftalen;

AC. der henviser til, at stabiliteten i Arktis længe har været relativt godt bevaret, men at den i stigende grad påvirkes af den voksende internationale interesse i regionen og de ændrede sikkerhedsperspektiver, herunder Den Russiske Føderations gradvise remilitarisering i regionen; der henviser til, at de russiske økonomiske og militære investeringer i Arktis langt overstiger resten af de arktiske staters; der henviser til, at Den Russiske Føderation har etableret nye og har moderniseret gamle militærbaser i de nordlige regioner og styrket Anti-Access/Area Denial-kapaciteten (A2/AD), som begrænser sejladsrettighederne på den strategiske Nordsørute, som Den Russiske Føderation uretmæssigt hævder er en indre vandvej; der henviser til, at Rusland har opgraderet sin nordlige flådestation til status som militærdistrikt og har udvidet forskellige grene af sine væbnede styrker, bl.a. udstyret dem med nye ubåde, atomdrevne og konventionelt drevne isbrydere, kampklare radarer og missilsystemer; der henviser til, at Rusland har genoplivet konceptet om grundlæggende forsvar, som har til formål at beskytte dets strategiske kapaciteter fra Barentshavet til Beringstrædet; der henviser til, at Rusland også har øget sine flåde- og luftpatruljer, ubådsaktiviteter og sin elektroniske krigsførelsestaktik, hvilket er en meget bekymrende udvikling; der henviser til, at sådanne geopolitiske udviklinger har ført til en stigning i antallet af øvelser, deployeringer, patruljer og kapacitetsinvesteringer i Arktis; der henviser til, at militariseringen af området er i strid med den samarbejdsånd, der hidtil har ligget til grund for forbindelserne mellem staterne i Arktis;

AD. der henviser til, at Barentshavet har været det vigtigste testområde for både ballistiske missilsystemer og krydsermissilsystemer, mens området øst for Novaya Zemlya har været det primære område for atomprøvesprængninger;

AE. der henviser til, at Rusland har krænket sine fredelige nabolandes suverænitet og territoriale integritet og blokeret den frie sejlads i Det Asovske Hav, Sortehavet og Østersøen, hvilket der ikke kan ses bort fra ved vurderingen af de fremtidige scenarier for opretholdelse af den nuværende fredelige sameksistens i Arktis;

AF. der henviser til, at Kinas vidtrækkende projekter og initiativer giver anledning til stor bekymring; der henviser til, at Kina offentliggjorde sin første hvidbog om Arktispolitikken i januar 2018 og har kastet sig ud i en langsigtet indsats for at styrke sin position i Arktis ved at erklære sig for at være en »næsten-arktisk stat« med ambitionen om at blive en »polarmagt« og er i gang med at øge samarbejdet med Rusland i Arktis; der henviser til, at Kina har skabt en »polarsilkevej« for handel gennem den arktiske region som en udvidelse af sit »ét bælte, én vej«-initiativ og har organiseret regionale videnskabelige udforskningsmissioner, oprettet forskningscentre i Arktis og udviklet 24 polare observationssatellitter; der henviser til, at Kina deltager aktivt i Arktisk Råd og har engageret sig i bilateralt samarbejde med individuelle arktiske stater og andre interessenter for at opnå støtte til sine initiativer;

AG. der henviser til, at de fleste arktiske aktører har ajourført deres strategier under hensyntagen til den hastigt skiftende situation i Arktis og regionens voksende økonomiske og geostrategiske betydning;

Internationalt samarbejde som fundamentet for et sikkert, stabilt, velstående, tilgængeligt og fredeligt Arktis

1. bekræfter på ny, at Arktis er af strategisk og politisk betydning for EU som arktisk interessent og global aktør, og understreger EU's tilsagn om at være en ansvarlig aktør, der tilstræber en langsigtet bæredygtig og fredelig udvikling af regionen ved fuldt ud at samarbejde med internationale partnere; finder det afgørende, at alle interessenter, herunder EU og dets medlemsstater, gør noget for at opretholde et fredeligt og intensivt internationalt og regionalt samarbejde,

videnskabelig forskning, fremgang og et lavt niveau af spændinger i Arktis samt for at reagere på de meget alarmerende virkninger og konsekvenser af klimaforandringerne i regionen; mener, at Arktis spiller en afgørende rolle i at bevare planetens miljømæssige balance, er tilfreds med, at regionen længe har været et sted præget af fred og frugtbart internationalt samarbejde, og lykønsker Arktisk Råd med dets 25-års jubilæum som det primære forum for arktisk samarbejde, som har vist sin evne til at opretholde en konstruktiv og positiv samarbejdsånd;

2. bakker op om validiteten af de tre grundlæggende søjler i EU's integrerede politik for Arktis, nemlig en ambitiøs reaktion på klimaforandringerne og beskyttelse af det arktiske miljø, fremme af bæredygtig udvikling og styrkelse af det internationale samarbejde; understreger betydningen af en afbalanceret EU-politik for Arktis og er af den opfattelse, at EU har enestående forudsætninger for at bidrage til at koordinere og supplere medlemsstaternes arktiske politikker, og fremhæver derfor behovet for større sammenhæng mellem EU's interne og eksterne politikker for så vidt angår arktiske anliggender; opfordrer indtrængende EU til, hvor det er relevant, at medtage en arktisk dimension i sine sektorpolitikker;

3. fremhæver den vigtige rolle, som observatørerne i Arktisk Råd spiller, idet de har stor erfaring og længe har været involveret i videnskabeligt og politisk samarbejde i Arktis; glæder sig i denne henseende over den løbende dialog mellem observatørstaterne og Arktisk Råds formandskab; bakker op om EU's ansøgning om at blive fuldgyldig observatør i Arktisk Råd og tilskynder medlemmerne af Arktisk Råd til at svare positivt på EU's ansøgning; understreger imidlertid, at EU allerede er de facto-observatør i Arktisk Råd med mulighed for at deltage og bidrage på samme vilkår som andre observatørmedlemmer;

4. understreger, at EU skal bidrage til øget multilateral forvaltning i Arktis, fremme bæredygtig anvendelse af ressourcer og beskytte og bevare Arktis i fællesskab med dets befolkning; opfordrer EU til fortsat at bidrage til Arktisk Råd gennem ekspertise og finansiering ved at øge sit engagement i Arktisk Råds arbejdsgrupper og dets forskellige projekter; mener, at den nordlige region bør betragtes som en del af EU's nordlige naboskabsområde med øget deltagelse i eksisterende fora; fremhæver, at den nordlige dimension fungerer som en konstruktiv arena for grænseoverskridende samarbejde med en vellykket model for sektorsamarbejde, hvor EU bidrager ligeligt til den fælles politik med Rusland, Norge og Island såvel som andre observatører; glæder sig over yderligere praktisk samarbejde på en lang række områder; fremhæver samarbejdet mellem lokale og nationale statslige og ikkestatslige aktører i Det Euro-Arktiske Barentsråd, som EU er fuldgyldigt medlem af, om spørgsmål af særlig relevans for Barentsregionen; bemærker, at Det Euro-Arktiske Barentsråd har spillet en vigtig rolle med hensyn til at opbygge tillid og gensidig forståelse i nord og samtidig styrke samarbejdet mellem de arktiske lande; bemærker, at EU også bør sigte mod at deltage i andre politiske fora med tilknytning til udviklingen af Arktis;

5. bifalder den igangværende proces med ajourføring af EU's politik for Arktis, som bør afspejle EU's interesse i Arktis og tackle de kombinerede udfordringer med øget international opmærksomhed og klimatiske, miljømæssige, geopolitiske og geoøkonomiske ændringer i regionen; mener, at politikken bør omfatte nye aktører såsom Kina, og at sikkerhedsdimensionen i Arktis bør adresseres i EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik; mener navnlig, at den bør omfatte en samlet tilgang til sikkerhed, som især bør indbefatte begreberne miljø og sundhed samt spørgsmål vedrørende maritim sikkerhed; bemærker, at en sådan omfattende ajourført politik, der er baseret på konsensus blandt alle medlemsstaterne, vil gøre det muligt for EU at spille en effektiv, proaktiv og mere ambitiøs rolle i regionen under hensyntagen til de presserende udfordringer i forbindelse med klimaforandringer og Arktis' voksende geopolitiske betydning, men også vil tjene EU-borgernes interesser, hovedsagelig dem, der bor i Arktis, og navnlig oprindelige folk; understreger, at en sådan politik skal afspejle både den interne og den eksterne dimension af EU's forbindelser med Arktis og bør omfatte en dimension om bæredygtig konnektivitet med henblik på at løse vigtige problemer, som de arktiske indbyggere står over for, f.eks. sikring af internetforbindelser af høj kvalitet;

6. er af den opfattelse, at EU's nye politik for Arktis bør anvendes mere bredt som en mulighed for at øge bevidstheden og engagementet blandt EU's borgere, den akademiske verden og erhvervslivet med hensyn til arktiske spørgsmål; opfordrer til, at der oprettes en fælles Arktisportal, som omfatter alle EU-institutionernes initiativer og aktiviteter i Arktis;

7. bemærker, at interessen for Arktis og dets ressourcer er stigende; er dybt bekymret over de negative virkninger af klimaforandringerne, navnlig den hastigt smeltende is og overudnyttelsen af ressourcer, som skaber nye elementer og kendsgerninger for bestemte typer af økonomisk udvikling og yderligere forstyrrelse af de stadig mere skrøbelige arktiske økosystemer;

8. understreger, at den samlede forvaltningsmodel med udgangspunkt i folkeretten har været til gavn for alle arktiske stater og regionen som helhed og har skabt forudsigelighed og stabilitet i regionen; understreger, at de eksisterende regionale strukturer fremmer tillid og samarbejde mellem de arktiske stater; understreger, at de arktiske stater har det primære ansvar for at løse problemer inden for deres territorier; påpeger imidlertid, at eksterne kræfter har en central indvirkning på de nuværende og fremtidige udfordringer i regionen; gentager, at folkeretten er hjørnestenen i de retlige rammer, der regulerer internationale forbindelser i Arktis, og understreger betydningen af UNCLOS som grundlag for alle maritime aktiviteter, og navnlig del XV vedrørende fredelig bilæggelse af maritime tvister og de forskellige tvistbilæggelsesprocedurer for afgrænsningen af den arktiske kontinentalsokkel og for løsning af suverænitetsspørgsmål inden for Arktis for så vidt angår territorialfarvande; gentager sin opfordring til EU og medlemsstaterne om at spille en større rolle i den effektive gennemførelse af internationale konventioner og opfordrer USA til at ratificere UNCLOS; understreger også betydningen af de internationale organer, der er oprettet under UNCLOS, herunder Kommissionen for grænserne for kontinentalsoklen (CLCS), Den Internationale Havbundsmyndighed (ISA) og Den Internationale Havretsdomstol (ITLOS), og af platforme som Arktisk Råd, Det Stående Udvalg af Parlamentarikere fra Det Arktiske Område, Det Euro-Arktiske Barentsråd, den nordlige dimension og FN, og forpligter sig fortsat til en stærk og aktiv deltagelse i parlamentarisk samarbejde om arktiske anliggender;

9. anerkender de arktiske staters suverænitet og deres suveræne rettigheder i overensstemmelse med folkeretten; mener, at det er af afgørende betydning at sikre resultaterne af tre årtiers fredeligt samarbejde; understreger, at EU's evne til at tilvejebringe løsninger på potentielle sikkerhedsudfordringer bør udnyttes fuldt ud; understreger, at der i betragtning af de mange komplekse og indbyrdes forbundne spørgsmål vedrørende den økonomiske, miljømæssige og sikkerhedsmæssige udvikling i Arktis er behov for globale, regionale og lokale mødesteder for dialog om regionens sikkerhedsmæssige behov;

Klimaforandringer i Arktis

10. giver udtryk for dyb bekymring over konklusionerne i IPCC's særrapport om havene og kryosfæren i et klima i forandring, ifølge hvilken den globale opvarmning i løbet af de seneste årtier har ført til en omfattende indskrænkning af kryosfæren med massive tab fra iskapper og gletsjere, reduktion af snedække og den arktiske havis' omfang og tykkelse og en forhøjet permafrosttemperatur; er dybt bekymret over de folkesundhedsmæssige og sikkerhedsmæssige konsekvenser af optøningen af permafrosten, som blotlægger bakterier og virusser, der har været inaktive i århundreder eller årtusinder;

11. understreger, at Arktis taber biodiversitet i et alarmerende tempo, og udtrykker dyb bekymring over konklusionerne i IPBES' »Global Assessment Report on Biodiversity and Ecosystem Services« (global vurderingsrapport om biodiversitet og økosystemtjenester); understreger, at tabet af biodiversitet ikke kun skyldes klimaforandringer, men også havminedrift, som ifølge IPBES sandsynligvis vil blive forøget i den arktiske region, efterhånden som den smelter;

12. er bekymret over rapporter om, at bakterier, der frigives ved optøning af permafrosten, frigiver klimaskadeligt kulstof, men også sammen med virusser kan udgøre en alvorlig sundhedstrussel for dyr og mennesker; bemærker, at klimaforandringerne og den smeltende permafrost har en skadelig indvirkning på muligheden for at bo og arbejde i regionen, da begge dele har ført til tab eller forringelse af eksisterende infrastruktur, veje og bygninger samt en stribe af industri- og transportulykker og også truer kultur- og kulturarvssteder og oprindelige folks levevis;

13. understreger, at EU bør føre en politik, der sikrer, at foranstaltninger til løsning af miljøproblemer tager hensyn til interesserne hos indbyggerne i den arktiske region, herunder de oprindelige befolkninger, når det gælder beskyttelse og udvikling af regionen;

14. opfordrer indtrængende EU til at påtage sig en ledende rolle i arbejdet med at udarbejde en ambitiøs klimahandlingsplan for Arktis, der tager fat på den globale reduktion af drivhusgasemissioner og tilpasning til klimaforandringerne og samtidig støtter innovative løsninger, der er relevante for Arktis;

Geopolitisk udvikling i Arktis

15. glæder sig over, at stabiliteten i Arktis længe har været relativt upåvirket af konflikter i andre dele af verden, og understreger, at det er vigtigt at forhindre afsmittende virkninger i Arktis af geopolitiske udviklinger i andre regioner; bemærker imidlertid, at den sikkerhedsmæssige og militære situation i Arktis har ændret sig fundamentalt i de senere år, og anerkender regionens strategiske betydning; bemærker, at et sikkert, stabilt, bæredygtigt, fredeligt og fremgangsrigt Arktis spiller en afgørende rolle for den generelle sikkerhed i Europa og dets strategiske kontekst; fremhæver endvidere, at militær

aktivitet i regionen skal være forudsigelig, gennemsigtig og gennemføres på en måde, der fremmer sikkerhed og stabilitet, idet øget militarisering kombineret med forværrede geopolitiske forbindelser på globalt plan kan føre til hændelser og øgede sikkerhedsrisici; opfordrer derfor til øget regional dialog, grænseoverskridende samarbejde og tilbageholdenhed på det militære område og tilskynder til en forhandlingsproces og tillidsskabende foranstaltninger med sigte på det langsigtede mål om en reduktion af militært udstyr i regionen;

16. bemærker Den Russiske Føderations særlige geografiske situation, idet de russiske territorialfarvande og økonomiske zoner er meget større end alle de andre arktiske staters; understreger i denne forbindelse, at Ruslands særlige geografiske karakteristika gør det til en uomgængelig samtalepartner, men også giver landet et større ansvar;

17. noterer sig, at Arktis har en fremtrædende plads i alle regionens aktørers militære strategier og opfordrer dem indtrængende til at gennemføre deres arktiske politikker under fuld overholdelse af folkeretten; giver udtryk for dyb bekymring over Ruslands gradvise militære opbygning, som har været den mest omfattende blandt de arktiske stater og omfatter udvikling af A2/AD-kapaciteter og genaktivering og genopbygning af havbaserede atomstyrker og en flåde af isbrydere, idet Rusland agter at udstyre nogle af disse med krydsermissiler og systemer til elektronisk krigsførelse; mener, at sådanne handlinger ikke kan retfærdiggøres med den militære situation på stedet og går betydeligt ud over legitime defensive formål og således afspejler russisk vilje til at opnå strategisk militær overlegenhed i regionen, hvilket ville føre til ustabilitet og øge risikoen for konfrontation og afvige fra Murmansk-initiativet fra 1987, som havde til formål at omdanne Arktis til en international »fredszone«; opfordrer indtrængende de cirkumpolare nationer til ikke at opbygge militære eller videnskabelige forposter beskyttet af militære styrker;

18. beklager, at Rusland i stedet for at fremhæve fordelene ved samarbejdsorienteret dialog har anlagt et langt mere konkurrencepræget — endda konfrontatorisk — perspektiv på Arktis, idet det betragter Arktis som et område for militær, territorial og økonomisk ekspansion og en arena for dets stormagtsambitioner;

19. opfordrer alle arktiske stater til at indgå i en konstruktiv og gensidigt fordelagtig dialog om alle spørgsmål lige fra miljøbeskyttelse til økonomisk udvikling og militære operationer; understreger, at EU og Rusland har væsentlige fælles interesser på en række områder med tilknytning til Arktis, herunder inden for maritim sikkerhed og grænseoverskridende samarbejde om miljøspørgsmål; understreger imidlertid, at konstruktivt samarbejde bør være i overensstemmelse med princippet om selektivt engagement, herunder på klima- og miljøområdet, ikke bør bringe formålet med sanktioner og restriktive foranstaltninger, der er vedtaget som følge af den russiske regerings handlinger i andre dele af verden, i fare, og bør være i overensstemmelse med EU's strategi over for Den Russiske Føderation; bemærker, at Arktisk Råd bør ses som en platform til at opretholde og fortsætte den åbne dialog med Rusland om spørgsmål, der også er af betydning for EU;

20. mener, at Kinas inddragelse af Arktis i sine økonomiske udviklingsprogrammer med ønsket om at integrere Arktis' Nordsørute i sit »ét bælte, én vej«-initiativ (som en »polarsilkevej«) og Arktis' fremtrædende plads i Den Russiske Føderations militære strategi giver anledning til bekymring og udfordrer enhver tanke om, at Arktis kan behandles som en selvstændig region; bemærker i denne forbindelse Kinas investeringer i forskning, nye isbrydere og strategiske infrastrukturprojekter i Arktis, som minder om, hvordan landet opererer i andre dele af verden, og minder om, at EU bør undgå at miste vigtigt terræn til tredjelande på dette område; giver udtryk for bekymring over Kinas forsøg på at investere i havnene langs Nordsøruten og dets forsøg på at erhverve udvindingsrettigheder, bl.a. som et middel til at fastslå dets tilstedeværelse i Arktis, og opfordrer indtrængende de arktiske stater til at foretage en grundig screening af udenlandske investeringer i deres enheder og infrastruktur af strategisk betydning;

Beskyttelse af retten til fri sejlads

21. glæder sig over vedtagelsen og ikrafttrædelsen den 1. januar 2017 af IMO's internationale kode for skibe, som opererer i polare farvande (polarkoden);

22. opfordrer til, at der foretages en vurdering af gennemførelsen af IMO's polarkode samt af standarderne og forpligtelserne i henhold til SOLAS- og MARPOL-konventionen for at fastslå, om de er blevet gennemført fuldt ud af de enheder, der opererer i Arktis, og for at identificere mangler og svagheder, der skal kigges nærmere på; opfordrer indtrængende alle arktiske kyststater til hurtigt at træffe de nødvendige foranstaltninger til at håndhæve polarkoden fuldt

ud; tilskynder skibe, der ikke er omfattet af SOLAS, til frivilligt at gennemføre disse sikkerhedsforanstaltninger og følge andre foranstaltninger og retningslinjer for sikker og miljøvenlig navigation og operation i Arktis;

23. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at indtage en mere fremtrædende rolle med hensyn til at fremme en effektiv gennemførelse af internationale konventioner såsom Parisaftalen, Minamatakonventionen, konventionen om grænseoverskridende luftforurening over store afstande, Göteborgprotokollen, Stockholmkonventionen, polarkoden, Århuskonventionen og konventionen om den biologiske mangfoldighed;

24. opfordrer indtrængende til et fælles ansvar for sikkerheden for liv til søs og for polare miljøers bæredygtighed, efterhånden som polarskibsfarten i de kommende år vokser i omfang og bliver af mere forskelligartet karakter; bifalder i denne forbindelse ud over polarkoden skibsruteforanstaltninger, der har til formål at mindske risikoen for hændelser, samt forbudte zoner for at forbedre navigationssikkerheden og beskytte det skrøbelige og unikke miljø; fremhæver den rolle, som EU og dets medlemsstater spiller med hensyn til at bidrage til at forebygge og løse konflikter i Arktis, bidrage til at opbygge civile sikkerhedsmekanismer og forbedre krisestyringskapaciteten og eftersøgnings- og redningsinfrastrukturerne; fremhæver, at EU kan bidrage med ekspertise inden for maritim sikring og sikkerhed gennem sin kapacitet inden for og sit kendskab til skibsfart og navigation; anerkender, at der allerede er et betydeligt grænseoverskridende samarbejde om eftersøgnings- og redningsoperationer; opfordrer EU til at øge sine bidrag til katastrofeforebyggelse, -beredskab og -indsats inden for Arktisk Råd, Det Arktiske Kystvagtsforum og Det Euro-Arktiske Barentsråd; bemærker imidlertid med bekymring udviklingen og den hastigt voksende flådetrafik og energiudvinding langs Nordsøruten, hvilket er blevet en kilde til geopolitiske spændinger og miljøproblemer; bemærker den stigende økonomiske interesse, navnlig fra Ruslands og Kinas side, i at udvikle Nordsøruten som et middel til at fremme økonomisk vækst og som et nationalt transportnet, der er konkurrencedygtigt på globalt plan; bemærker udviklingen af store energiprojekter, såsom det nuværende russisk-kinesiske samarbejde om Yamal LNG-projektet og Arctic LNG 2, og er bekymret over, at sådanne projekter i betydelig grad øger mængden af skibsfart via Nordsøruten og medfører et betydeligt pres på et arktisk økosystem, der allerede er truet;

25. erkender Ruslands store numeriske fordel inden for og Kinas udvikling af isbryderprogrammer og opfordrer medlemsstaterne og andre partnerlande til at opbygge deres egen kapacitet i denne henseende; mener, at EU bør fremme konstruktion og anvendelse af flere isbrydere og isforstærkede skibe under EU-flag;

26. fremhæver behovet for at styrke farvandsovervågningen og informationsudvekslingen i den arktiske region; støtter yderligere investeringer i rumovervågning og -navigation gennem Copernicus- og Galileo-satellitnettene og in situ-oplysninger fra det europæiske havobservations- og havdatanetværk (EMODnet) med henblik på at forbedre beredskabet, sikker navigation og viden om klimaforandringer; bemærker, at den stigende menneskelige aktivitet i regionen, herunder den voksende turisme, giver anledning til alvorlig bekymring for menneskers sikkerhed, navnlig på baggrund af barske vejrforhold og begrænset eftersøgnings- og redningskapacitet; er af den opfattelse, at internationalt samarbejde og tætte partnerskaber mellem den militære, offentlige og ikkestatslige sektor er afgørende for at kunne yde tilstrækkelig civil beskyttelse i regionen; understreger, at der er behov for at fremme og udveksle bedste praksis med hensyn til eftersøgning og redning og bidrage til eftersøgnings- og redningsenheders interoperabilitet gennem fælles øvelser; henstiller, at medlemsstaterne overvejer at oprette nye projekter for permanent struktureret samarbejde, f.eks. koncentreret om eftersøgning og redning eller om miljøindsatsen, som har til formål at styrke den fælles sikkerheds- og forsvarspolitiske kapacitet i Arktis; opfordrer EU og medlemsstaterne til at gennemføre øvelser, der simulerer, hvordan civilbeskyttelsesmekanismen i store træk kan implementeres i Arktis;

27. fastholder, at det er helt afgørende, at udenlandske skibes rettigheder i henhold til UNCLOS, navnlig artikel 17-21 og 37-41, herunder retten til fredelig gennemsejling, retten til uhindret transitpassage og retten til fri sejlads, respekteres fuldt ud i Arktis; fordømmer russiske handlinger, der begrænser sejlrettighederne på Nordsøruten ved at betegne dem som indre farvande under landets fulde suveræne kontrol, ved at skabe reguleringsmæssige og administrative hindringer for udenlandsk sejlads langs ruten og ved at opstille krav om, at der skal indhentes tilladelse fra Rusland til at sejle ind i og gennemsejle dets eksklusive økonomiske zone og territorialfarvande samt ved at undlade at fastsætte en udtrykkelig undtagelse for statsskibe med immunitet; understreger, at enhver foranstaltning, der begrænser navigationsfriheden, bør være i overensstemmelse med UNCLOS og den folkeretlige sædvaneret; opfordrer Den Russiske Føderation til at overholde

de regler, der er kodificeret i UNCLOS, og respektere de forpligtelser, den har indgået ved at tilslutte sig FN's Generalforsamlings årlige opfordringer til deltagerstaterne om at sikre, at deres maritime krav er i overensstemmelse med UNCLOS;

28. understreger, at udviklingen af de nordlige transportpassager bør være bæredygtig og bidrage til en grønnere omstilling; bemærker, at især nye nordlige jernbaneforbindelser vil stimulere økonomierne i de nordlige og baltiske stater og forbedre nord-syd-dimensionen af markedsadgang; opfordrer derfor Kommissionen til at beskæftige sig med spørgsmål vedrørende den nordlige transport og indkredse muligheder inden for rammerne af partnerskabet for transport og logistik i den nordlige dimension (NDPTL); understreger, at der er behov for bedre forbindelser inden for den region, der hører under den nordlige dimension, for at mindske afsondrethed og sikre konnektivitet som svar på den globale udvikling;

Bæredygtig udvikling og udnyttelse af strategiske ressourcer

29. understreger Arktis' betydning for EU's energisikkerhed og insisterer kraftigt på en bæredygtig, videnskabeligt baseret udnyttelse af energiressourcerne i Arktis og fremhæver behovet for en styrket politik for EU-genereret vedvarende energi og energieffektivitet, som i væsentlig grad mindsker Unionens afhængighed af eksterne kilder og dermed forbedrer dens position med hensyn til sikkerhed; understreger, at det er nødvendigt at bekæmpe klimaforandringer ved at holde sig til målene i Parisaftalen;

30. bemærker, at den øgede adgang til de enorme kulbrinteforekomster i den arktiske region, som skyldes klimaforandringerne og den deraf følgende reduktion af isen, ændrer regionens geostrategiske betydning med potentielle konsekvenser for den internationale stabilitet; opfordrer staterne i regionen til fortsat at løse alle nuværende eller fremtidige konflikter om adgangen til naturressourcer i Arktis gennem en konstruktiv dialog i overensstemmelse med folkeretten, navnlig UNCLOS, og i overensstemmelse med ånden i Ilulissat-erklæringen fra 2008;

31. erkender den miljømæssige risiko, som olie- og gasudvinding udgør i Arktis; understreger, at den økonomiske udvikling i Arktis, navnlig udforskningen og udnyttelsen af naturressourcerne i Arktis, bør overholde folkeretten og relevante internationale konventioner og regler og opfylde strenge præventive miljøstandarder, og opfordrer til, at der fastsættes strenge krav for udforskning og udnyttelse af nye kulbrinteforekomster i regionen; er i denne henseende bekymret over forsøg på, navnlig fra Ruslands og private virksomheder fra andre landes side, at gennemføre vidtrækkende udvindingsprojekter med meget store konsekvenser uden en passende vurdering af deres indvirkning på miljøet; opfordrer derfor indtrængende alle arktiske stater til at sikre en passende forudgående vurdering af eventuelle udvindingsprojekters indvirkning på miljøet og understreger betydningen af at overholde forskriftsmæssige standarder;

32. understreger, at miljøbeskyttelse og håndtering af menneskeskabt forurening bør være et centralt mål i Arktis; fraråder udnyttelsen af arktiske ressourcer, hvis det er videnskabeligt bevist, at dette forårsager uoprettelig skade på økosystemet i og uden for Arktis;

33. glæder sig over Arktisk Råds arbejde med at bekæmpe forurening i Arktis og opfordrer EU til at spille en aktiv rolle og yde bistand i denne henseende;

34. er dybt bekymret over den nylige miljøkatastrofe forårsaget af Norilsk Nickel, som har resulteret i det største olieudslip nogensinde i den polare del af Arktis, men også over, at der pumpes giftigt spildevand fra et bundfældningsbassin ud i tundraen, samt andre udslip, som forekommer regelmæssigt, men som alligevel ikke findes i officielle statistikker; glæder sig over domstolsafgørelserne om at pålægge den virksomhed, der er ansvarlig for katastrofen, bøder, men giver samtidig udtryk for bekymring over, at journalisters og eksperters adgang til ulykkesstederne er begrænset, og opfordrer de russiske myndigheder til at udvikle gennemsigtige og effektive procedurer for indberetning og sporing af sådanne miljøkatastrofer; beklager, at sådanne ulykker ofte finder sted på oprindelige folks landområder, hvilket gør det umuligt for dem at fortsætte deres traditionelle levevis; opfordrer EU til at støtte miljørettighedsforkæmpere og journalister, der efterforsker sådanne sager, og til at bruge sine egne aktiver, som f.eks. Copernicus, til at spore denne form for forurening i Arktis og foretage en grundig vurdering af de miljømæssige og menneskelige konsekvenser af udvinding udelukkende med fortjeneste for øje; tilskynder til samarbejde med de arktiske stater om udvikling af systemer for hurtig reaktion med henblik på håndtering af miljøkatastrofer, navnlig olieudslip, i realtid;

35. beklager, at russiske virksomheder fortsætter med at reducere deres investeringer i miljøbeskyttelse og produktionsfaciliteter til et absolut minimum for at opnå den størst mulige fortjeneste på kortest mulig tid, hvilket har ført til vedvarende udledning af giftige stoffer i atmosfæren, som ikke blot har ødelagt miljøet, men også de fleste arktiske byer såsom Norilsk, og gjort dem til verdens mest forurenede byer;

36. er af den opfattelse, at Arktis bør spille en central rolle i den europæiske råstofalliance ved at styrke Europas produktion af kritiske mineraler, mindske afhængigheden af Kina med hensyn til sjældne jordarters metaller og udvikle muligheder for grøn økonomisk vækst, hvilket er afgørende for den videre udvikling af grøn teknologi og bekæmpelsen af klimaforandringer, som udgør den største trussel mod regionen; mener, at de lokale myndigheders beslutninger om udgravning af mineralressourcer bør træffes på en gennemsigtig måde; glæder sig over initiativer i det europæiske Arktis til bæredygtig minedrift og reduktion af kuldioxidemissioner gennem f.eks. verdens første projekt om fossilfri produktion af jern, HYBRIT, som tager højde for den stigende efterspørgsel efter stål og et stadig mere elektrificeret samfunds behov;

37. bemærker, at Arktis er rigt på mineralressourcer, og understreger, at den europæiske del af Arktis spiller en vigtig rolle for EU's råstofforsyning, bl.a. med vigtige ressourcer, teknologi og knowhow, der er nødvendig for at opnå digitale og grønne omstillinger; bemærker, at de fleste af EU's kritiske råstoffer befinder sig i Arktis, hvilket, hvis de forvaltes på en ordentlig og bæredygtig måde, kan styrke EU's autonomi; noterer sig, at en af de faktorer, der driver Beijing til at opnå kontrol over de arktiske forekomster, er ønsket om at bibeholde en dominerende stilling i forsyningskæderne for absolut nødvendige ressourcer og centrale komponenter i nye teknologier;

38. opfordrer til en forøgelse af adgangen til digital infrastruktur i Arktis, således at iværksætteri og innovation fremmes og den økonomiske udvikling diversificeres; understreger, at det er vigtigt at fremme brugen af vedvarende energi i fjerntliggende arktiske lokalsamfund; tilskynder til yderligere arbejde med innovative energiløsninger og dertil knyttet kapacitetsopbygning i Arktis med henblik på forebyggelse af klimaforandringer under hensyntagen til samfundets behov; fremhæver den strategiske betydning af de undersøiske telekommunikationskabler i Nordatlanten, som leverer over 95 % af den internationale telekommunikation; gør på ny opmærksom på betydningen af et styrket transatlantisk samarbejde om at beskytte og sikre respekten for de internationale instrumenter, der styrer undersøiske kabler, herunder havretskonventionen (UNCLOS); fremhæver den rolle, som Arktis spiller med hensyn til dets klimatologiske og geografiske konkurrencemæssige fordel inden for digital konnektivitet mellem Nordamerika, Europa og Asien og som lokalitet for datalagringscentre; bemærker, at nye digitale motorveje gennem udvidede fiberoptiske kabelsystemer og infrastruktur også bør muliggøre bedre digital konnektivitet for arktiske samfund samt for sundhedsstøtte og sociale tjenester (f.eks. telesundhedstjenester), onlineuddannelse og generelt lettere adgang til den globale økonomi;

39. erkender underinvesteringen i den arktiske region; mener, at EU kan bidrage til økonomisk, social og bæredygtig udvikling til gavn for de arktiske samfund, navnlig inden for energi, transport og infrastruktur; mener, at de arktiske regioner er hjemsted for innovative industrier, der er afgørende for bæredygtig udvikling;

40. understreger, at store afstande, tyndt befolkede områder, et barsk klima og demografiske ubalancer betyder, at øget konnektivitet, tilgængelighed til og integration af lokalsamfund gennem investeringer i informations- og kommunikationsteknologier og transportinfrastrukturer (med jernbane, ad søvejen, på land og i luften) er afgørende for at forbedre produktiviteten og handelen i og uden for Arktis; mener, at bedre transport- og bredbåndsforbindelser også vil øge mulighederne for arbejdskraftens og studerendes mobilitet på tværs af grænserne og en yderligere udvidelse af samarbejdet; fremhæver nytteværdien af stedbaserede instrumenter såsom strategier for intelligent specialisering og territorialt samarbejde til at skræddersy bæredygtige investeringer i Arktis, og mener, at disse EU-politikker bør videreudvikles og knyttes til EU's politik for Arktis; opfordrer til, at der oprettes en særlig investeringsplatform, som kan fremme et tættere økonomisk samarbejde mellem EU og de arktiske økonomier i samarbejde med Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond;

41. bemærker den private sektors rolle i udviklingen af bæredygtige løsninger for Arktis; opfordrer Kommissionen til at støtte europæiske virksomheders investeringer i nøglesektorer såsom produktion af vedvarende energi, logistik og udvikling af elnettet og samtidig identificere investeringsmuligheder under EU's investerings- og finansieringsinstrumenter med henblik på at lette europæiske virksomheders adgang til det arktiske marked; fremhæver betydningen af handel og investeringer i digital infrastruktur, innovation og økonomisk udvikling i Arktis med tættere samarbejde mellem regeringer, den akademiske verden og erhvervslivet; opfordrer EU til at nedbringe tekniske handelshindringer og styrke sit samarbejde med repræsentanter for erhvervslivet og tilskynder til yderligere støtte til Arktisk Økonomisk Råd; insisterer på, at virksomheder, der er etableret i eller opererer inden for EU, nøje overholder FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder i forbindelse med alle deres forretningsaktiviteter og forbindelser med den arktiske region og sørger for effektive due diligenceprocedurer for så vidt angår menneskerettigheder og miljø; opfordrer disse enheder til at sørge for effektive, meningsfulde og informerede høringer på alle stadier af processen med interessenter, både berørte og potentielt

berørte, herunder oprindelige folk; understreger, at økonomiske aktiviteter i Arktis bør være bæredygtige og tage hensyn til deres miljømæssige indvirkning, navnlig hvad angår klimaforandringer, og deres sociale konsekvenser; understreger, at der er behov for yderligere at fremme bæredygtig regional udvikling til gavn for dem, der bor i Arktis, lavemissionsaktiviteter, viden og den cirkulære økonomi;

42. støtter principielt det synspunkt, der kommer til udtryk i aftalen om at forhindre ureguleret fiskeri på åbent hav i det centrale Nordlige Ishav, om, at udnyttelse af naturressourcer kun bør finde sted, hvis der er rimelig vished for, at der ikke vil blive forvoldt skade på miljøet, og understreger vigtigheden af at implementere en forsigtighedstilgang til arktisk og subarktisk fiskeri på alle stadier; fremhæver betydningen af fiskeriforvaltningsforanstaltninger baseret på den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning for at sikre bæredygtighed på lang sigt; bemærker, at de arktiske kyststater er blevet enige om en ramme for forvaltning af aktiviteter i Arktis, herunder en forpligtelse til at finde en løsning på overlappende krav på havområder; giver udtryk for sin støtte til eksisterende regionale fiskeriforvaltningsorganisationer og globale aftaler vedrørende fiskeri, skibsfart og havmiljøet; understreger, at EU bør inddrages i forvaltningen af bestandene i overensstemmelse med UNCLOS;

43. bemærker, at EU modtager en stor del af sin fiskeimport fra Arktis, og er klar over, at tvister om fiskeri sandsynligvis vil stige, bl.a. som følge af udtømning af fiskebestandene i nogle områder og deres migration til andre områder, som til dels er drevet af klimaforandringerne; glæder sig derfor over undertegnelsen af aftalen om at forhindre ureguleret fiskeri på åbent hav i det centrale Nordlige Ishav, som sigter mod at opnå bæredygtig udvikling i Arktis og vil indføre en forsigtighedstilgang til fiskeriforvaltning på åbent hav i det centrale Nordlige Ishav, og opfordrer til, at den hurtigt træder i kraft; anerkender Osloerklæringens betydning for at nå frem til denne bindende aftale om at forhindre ureguleret fiskeri på åbent hav i det centrale Nordlige Ishav; glæder sig over inddragelsen af repræsentanter for oprindelige folks organisationer i delegationerne; beklager imidlertid, at deres og NGO'ernes deltagelse udelukkende havde karakter af observation;

Lokalsamfundenes interesser skal tjenes og oprindelige folks rettigheder beskyttes

44. glæder sig over de resultater, der er opnået, men minder om, at gennemsnittet for de arktiske områder i de fleste nordiske lande fortsat er dårligere end det nationale gennemsnit med hensyn til fattigdom, lav forventet levetid og meget begrænset menneskelig og økonomisk udvikling; er klar over, at den teknologiske omstilling og klimaforandringerne påvirker oprindelige folks traditionelle livsstil og levemåde, og gentager derfor sin opfordring til aktiv inddragelse af alle samfund og indbyggere i Arktis, og navnlig oprindelige folk, som har lokal og praktisk viden, i beslutningsprocesserne vedrørende udviklingsmæssige valg; støtter i denne forbindelse en fuldstændig og reel gennemførelse af artikel 19 i UNDRIP, navnlig for så vidt angår behovet for at indhente oprindelige folks frie, forudgående og informerede samtykke, inden man vedtager og gennemfører lovgivningsmæssige eller administrative foranstaltninger eller iværksætter udviklingsprojekter, der kan påvirke dem;

45. erkender, at virkningerne af smeltende polaris og mildere temperaturer fortrænger de oprindelige befolkninger og dermed truer den oprindelige levevis; anerkender, at indbyggerne og regeringerne i den arktiske region med suveræne rettigheder og forpligtelser fortsat ønsker at efterstræbe en bæredygtig økonomisk udvikling, samtidig med at de traditionelle kilder til de oprindelige folks livsgrundlag og de arktiske økosystemers meget følsomme karakter beskyttes, og der tages hensyn til indbyggernes erfaring med at anvende og udvikle regionens forskellige ressourcer på en bæredygtig måde;

46. understreger, at det er nødvendigt at sikre, at oprindelige folks kulturer, traditioner og sprog bevares, ved at der etableres kapacitetsopbygningsprogrammer med henblik på at øge bevidstheden om oprindelige folks mangfoldighed, historie og rettigheder, ikke kun for unge fra de oprindelige befolkningsgrupper, men også for ikkeoprindelige befolkningsgrupper i hele regionen; opfordrer EU-delegationerne i de arktiske stater til at indgå i en ægte og inkluderende dialog med oprindelige folk på nationalt og regionalt plan og til at fungere som kontaktpunkter for oprindelige folks problemstillinger; fremhæver nødvendigheden af, at personalet på disse EU-delegationer er velbevandret i oprindelige folks rettigheder som bekræftet i UNDRIP; glæder sig over den stigende anerkendelse af oprindelige folks rettigheder i EU's eksterne politikker; opfordrer til øget kohærens mellem EU's interne og eksterne arktiske politikker på dette område;

47. gentager sin opfordring til aktivt at inddrage alle indbyggere i Arktis, navnlig oprindelige folk, i beslutningsprocesserne vedrørende udviklingsmæssige valg;

48. giver udtryk for sin beklagelse over den russiske regerings bestræbelser på at undertvinge civilsamfundet, hvilket har en meget negativ indvirkning på oprindelige folk ved at begrænse deres repræsentationers og partnerskabers autonomi i internationale fora og blokere adgangen til eksterne midler; bemærker, at tilsvarende problemer berører andre NGO'er, herunder miljøaktivister;

49. fastslår, at alle aktiviteter i den arktiske region, herunder forvaltning og bæredygtig udnyttelse af arktiske naturressourcer, bør respektere oprindelige folks og andre lokale indbyggeres rettigheder og være til gavn for dem; slår i denne forbindelse til lyd for en stærkere forbindelse mellem virksomheder, der opererer i Arktis, og lokalsamfund med henblik på at skabe økonomiske og forskningsmæssige muligheder og arbejdspladser og fremme en bæredygtig udvikling af ressourcer, og støtter gennemførelsen af standarder såsom »Arctic Investment Protocol« og FN's »Global Compact«-initiativ; minder om de eksisterende internationale instrumenter, der fastlægger staters jurisdiktioner, rettigheder og forpligtelser med hensyn til forvaltning og bæredygtig udnyttelse af naturressourcer, og insisterer på, at disse instrumenter fortsat respekteres fuldt ud; fremhæver betydningen af at sikre mellemfolkeligt samarbejde, adgang til uddannelse og erhvervsmuligheder samt støtte til unge i Arktis;

50. fremhæver betydningen af at imødekomme de ønsker, behov og udfordringer, som lokalbefolkningen står over for, navnlig med hensyn til mellemfolkeligt samarbejde, konnektivitet, adgang til internettet, uddannelse, sundhedspleje og beskæftigelse, navnlig for unge og marginaliserede grupper; fremhæver behovet for, at den ajourførte politik for Arktis inkorporerer en ambitiøs kønsdimension; opfordrer til, at finansieringen af programmer som »North2North« og andre mobilitetsprogrammer, som især er rettet mod unge, der bor i Arktis, styrkes, og til, at der ydes øget støtte og flere ressourcer til at hjælpe befolkningerne i Arktis med at tilpasse sig de gennemgribende ændringer, som klimaforandringerne forårsager;

51. gentager sin opfordring til alle de resterende medlemsstater om hurtigst muligt at ratificere ILO-konvention nr. 169 om oprindelige folk og stammefolk;

Videnskab og viden

52. opfordrer de arktiske stater til at opfylde deres forpligtelser i henhold til biodiversitetskonventionen, navnlig med hensyn til in situ-bevarelse; opfordrer alle stater til at sikre, at oprindelige folk og lokalsamfund i Arktis inddrages i forhandlings- og beslutningsprocesserne i de relevante internationale klima- og biodiversitetsdiplomatiske fora; støtter henstillingen fra oprindelige folk om at få direkte adgang til midler fra Den Grønne Klimafond til deres bæredygtige afbødnings- og tilpasningsinitiativer;

53. understreger EU's og dets medlemsstaters vigtige bidrag til polarvidenskaben, som vil være nødvendige for at forstå klimaforandringernes globale og lokale virkninger, og betydningen af viden som et fundament for politiske beslutninger og bæredygtig udvikling i Arktis; gentager opfordringen fra den 14. konference for parlamentarikere fra det arktiske område om at styrke videnbasen og forbedre det videnskabelige samarbejde med et nyt initiativ i form af et internationalt polarår; støtter den internationale indsats inden for videnskab, viden og innovation med en arktisk dimension og samarbejdet om forskning i Arktis, såsom indgåelsen og gennemførelsen af aftalen om styrkelse af det internationale videnskabelige samarbejde i Arktis;

54. bemærker, at EU har ydet et stort finansielt bidrag til forskning i Arktis gennem programmer som Horisont 2020; understreger, at det er nødvendigt at øge EU's finansiering til forskning og udvikling i Arktis; opfordrer til større synlighed og samordning af arktisk-orienteret forskning og innovation, herunder i Horisont Europa; opfordrer Kommissionen til at give et samlet overblik over de EU-midler, der er afsat til regionen, og de arktiske komponenter af de horisontale EU-programmer, og opfordrer indtrængende EU til at gennemføre en ambitiøs, fremadrettet og miljømæssigt bæredygtig investeringsplan for Arktis; mener, at en sådan plan bør øge finansieringen på centrale områder såsom videnskabelig forskning og afsætte flere midler til arktisk forskning, udvikling og innovation, ruminfrastruktur, digital infrastruktur og transportinfrastruktur, rumteknologi, bæredygtig skibsfart, bæredygtig udvinding og forarbejdning af råstoffer, vedvarende energi og andre lavemissionsaktiviteter samt turisme; fremhæver behovet for forbedrede synergier mellem eksisterende finansieringsinstrumenter for at forhindre eventuel overlapning og for at maksimere samspillet mellem interne og eksterne EU-programmer;

55. bemærker, at Arktis rummer et enormt potentiale til innovation og bæredygtig anvendelse af ressourcer gennem udvikling af praksis, som derefter kan gennemføres på globalt plan, og at det er et prøveområde for bl.a. geotermiske projekter, vind- og vandkraftprojekter, kulstoffri produktion af stål og grønnere batteriproduktion; anerkender bidraget fra EU's rumprogrammer såsom Copernicus, Galileo, den europæiske geostationære navigations-overlay-tjeneste og satellitkommunikation til den miljømæssige, maritime og menneskelige sikkerhed i Arktis ved sammen med andre ting

at muliggøre overvågning af isudviklingen og bæredygtig forvaltning af havressourcer, opdagelse af forurening, varslingssystemer for nødsituationer, identifikation og sporing af bevægelse på havet samt eftersøgnings- og redningstjenester; støtter fortsatte investeringer i udviklingen af disse kapaciteter og anbefaler, at de anvendes i Arktis i samarbejde med og under ledelse af de arktiske stater, der er medlemmer af EU og/eller NATO;

Mere EU i Arktis, mere Arktis i EU

56. glæder sig over oprettelsen af en særlig udsending for arktiske anliggender i 2017; støtter videreførelsen af dennes mandat og roser det arbejde, som den nuværende særlige udsending har udført; opfordrer Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) til at forbedre samarbejdet mellem tjenestegrenene og sammenhængen mellem forskellige programmer og investeringer i Arktis og opfordrer dem indtrængende til at afsætte tilstrækkelige ressourcer til at afspejle ambitionerne i EU's politik for Arktis; opfordrer indtrængende Kommissionen til at nedsætte en særlig arbejdsgruppe, der dækker Nordeuropa og Arktis på en sammenhængende måde; bemærker, at EU's interne koordinering af arktiske anliggender bør styrkes både i Kommissionens arbejdsgrupper og mellem de relevante EU-agenturer; tilskynder Kommissionen til at tildele en af sine næstformænd en koordinerende rolle for de arktiske politikker for at undgå overlappende kompetencer; opfordrer Rådet til at oprette en arbejdsgruppe om Nordeuropa og Arktis og opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at oprette en lignende enhed inden for sine strukturer; er af den opfattelse, at Parlamentets rolle bør styrkes i udformningen og gennemførelsen af EU's politik for Arktis, og at Arktis bør have en mere fremtrædende plads i Parlamentet, herunder gennem oprettelse af en særligt udpeget interparlamentarisk delegation med særligt ansvar for arktisk samarbejde; opfordrer til en bredere debat om arktiske anliggender i de øvrige EU-institutioner og i medlemsstaterne;

57. mener, at høringsprocessen for EU's nye politik for Arktis bør benyttes til at vurdere effektiviteten af EU's nuværende politikker;

58. er af den opfattelse, at EU som global aktør bør engagere sig aktivt i den politiske dialog, reagere på Arktis' voksende strategiske betydning og fortsat spille sin rolle som en accepteret og troværdig aktør i Arktis, idet det respekterer det enestående sæt af eksisterende rådgivende fora om Arktis og vellykkede forvaltningsrammemekanismer; mener, at EU kan fungere som en ærlig mægler med hensyn til at fremme regional stabilitet og fremgang; opfordrer EU til at fortsætte med dialog og tillidsskabende foranstaltninger inden for de eksisterende multilaterale rammer og til at medtage Arktis som en prioritet i EU's globale strategi; opfordrer endvidere til en Arktis-specifik konnektivitetspolitik (digitalisering, navigation, logistik, transport); er af den faste overbevisning, at den europæiske grønne pagt giver et stærkt tiltrængt langsigtet svar på de voksende udfordringer i forbindelse med klimaforandringerne gennem en dagsorden for øgede investeringer med henblik på bæredygtig vækst og i særdeleshed lokale innovative initiativer og vil bidrage væsentligt til løsningen af EU's strategiske energiafhængighed; opfordrer med dette in mente til, at dimensionen med EU's politik for Arktis integreres i den europæiske grønne pagt, EU's strategiske dagsorden for 2019-2024, EU's globale strategi, EU's konnektivitetsstrategi og EU's biodiversitetsstrategi;

59. understreger, at det er nødvendigt, at EU og dets medlemsstater opretholder konstruktive forbindelser med alle ikkeeuropæiske arktiske stater, og fremhæver nødvendigheden af, at EU tilstræber og fremmer en rettighedsbaseret tilgang i sin dialog med de oprindelige folk i Arktis; understreger betydningen af, at EU's arktiske stater i højere grad udveksler oplysninger om de aktuelle udfordringer i regionen, forbedrer deres kapacitet til hybrid krigsførelse, fortsætter med at investere i forsvar, forbedrer sammenhængen med de nuværende aktiviteter i Arktis og udvikler havområder og luftrum i fællesskab; anmoder EU og dets medlemsstater om at arbejde tættere sammen om arktiske spørgsmål i regionale og internationale fora og opfordrer EU til i højere grad at inddrage de lokale og regionale forvaltningsniveauer i udviklingen af de politikker, der berører regionen;

60. er af den opfattelse, at det bedste svar på det voksende kinesisk-russiske samarbejde i Arktis er øget koordinering på EU-plan og konsultationer med EØS-landene, USA og Canada samt Det Forenede Kongerige, Japan, Republikken Korea, Indien og andre partnere, der er engageret i at sikre et fredeligt samarbejde og fri sejlads i Arktis og at udnytte mulige synergier bedst muligt;

61. noterer sig USA's »Arctic Security Initiative« (ASI) og Canadas »Arctic and Northern Policy Framework« og tilskynder EU til at samarbejde med sine ligesindede allierede, hvor det er relevant, for at sikre en ordentlig koordinering i regionen; opfordrer i denne forbindelse til en solid dialog mellem EU og Arktis til støtte for gennemførelsen af EU's politik over for Arktis;

62. er af den opfattelse, at spørgsmål vedrørende sikkerhed i Arktis også bør indgå i konsultationer og samarbejde med NATO, som kan anvende rammerne for NATO-Rusland-Rådet til at løse misforståelser, nedtrappe spændinger og forebygge kriser; anerkender betydningen af overvågnings- og rekognosceringsoperationer i regionen og af oprettelsen af mekanismer

til at styrke informationsudvekslingen; mener, at forudgående underretning om militære øvelser i den arktiske region kan øge gennemsigtigheden af militære aktiviteter i regionen;

63. bemærker, at nordområderne hører ind under ansvarsområdet for den øverstkommanderende for NATO's styrker i Europa, og at samarbejde med NATO er nødvendigt for at opbygge et overordnet sikkerhedskoncept for Arktis; glæder sig med dette in mente over konklusionerne fra den refleksionsgruppe, som NATO's generalsekretær har pålagt at påtage sig en fremadskuende refleksionsproces for at vurdere, hvordan den politiske dimension af NATO-alliancen kan styrkes, ifølge hvilken NATO bør øge sin situationsbevidsthed i alle nordområderne og Arktis og udvikle en strategi, der tager højde for bredere afskrækkelses- og forsvarsplaner, herunder bestemmelser om håndtering af statslige aktørers aggressive tiltag;

64. bemærker, at »Trident Juncture«-øvelsen i 2018, som viste, at NATO er operativt aktivt i Arktis, navnlig i nordområderne (Norskehavet og Barentshavet), tilsikrede den højeste grad af gennemsigtighed; opfordrer alle parter, der udfører militære aktiviteter i Arktis, til at følge en sådan praksis i overensstemmelse med internationale forpligtelser, herunder OSCE's Wien-dokument, og dermed mindske risici, afklare mulige misforståelser og opbygge gennemsigtighed med hensyn til hensigterne;

65. støtter bestræbelserne på at styrke modstandsdygtigheden over for potentielt pres fra Kina eller andre aktører, der ikke prioriterer miljøvenlige eller bæredygtige metoder til udvinding af mineraler, som overholder internationale normer og FN-konventioner; opfordrer EU-Udenrigstjenestens East StratCom-taskforce til at overvåge kampagner, der sigter mod at påvirke beslutningsprocesserne vedrørende udvinding af mineraler i regionen;

66. understreger, at EU og USA er nødt til i fællesskab at fremme sikkerhed og stabilitet i Arktis og samtidig investere i og udvide deres faste videnskabelige tilstedeværelse i regionen;

67. opfordrer til, at Arktis medtages i drøftelserne om EU's strategiske kompas, og understreger, at udviklingen af Arktis også bør drøftes regelmæssigt i Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité og på Rådets møder; opfordrer til mere regelmæssige drøftelser om arktiske anliggender som et vigtigt område for konsultationer mellem EU og NATO;

68. opfordrer til, at EU bliver mere synligt i Arktis, og til, at EU etablerer en styrket politisk dialog om bilateralt samarbejde med Færøerne og Grønland og sammen med de danske myndigheder overvejer muligheden af at oprette EU-kontorer i Grønland og på Færøerne;

69. opfordrer til, at målene for den nye strategi for Arktis afspejles i EU's programmer med øremærkede midler, projekter og relevant lovgivning, samt i de relevante EU-agenturers arbejde;

70. mener, at EU's havstrategi bør ajourføres for at afspejle nye muligheder og udfordringer; mener, at der bør foretages lignende evalueringer og revisioner af andre EU-politikker, herunder EU's rumpolitik, for at vurdere udvidelsen af eksisterende satellitprogrammer med henblik på at dække den arktiske regions særlige behov, herunder brugen af Copernicus til at spore forurening;

o

o o

71. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik.